

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3246/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., против противника предлагача Града Београда, кога заступа законски заступник Правобранилац Града Београда, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7494/18 од 05.12.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7494/18 од 05.12.2019. године, применом члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7494/18 од 05.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 306/15 од 23.11.2017. године, ставом првим изреке утврђена је накнада за изузето земљиште – катастарску парцелу ближе одређену овим ставом изреке, у висини од 3.550.536,00 динара, па је обавезан противник предлагача да предлагачу, име њеног сувласничког удела од 1/2, исплати 1.775.268,00 динара са законском каматом почев од 23.11.2017. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка од 94.548,48 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7494/18 од 05.12.2019. године, жалба противника предлагача је одбијена, као неоснована и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења противник предлагач је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком, је исплата новчаног износа на име накнаде за изузето земљиште. На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су побијану одлуку праву на накнаду и начину утврђивања њене висине, донели уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Имајући ово и виду, као и да уз ревизију нису достављене правноснажне судске одлуке које би упућивале на супротан закључак (да је одлучено на другачији начин), произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, који закон се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.25/82, ... и „Сл.гласник РС“ бр.46/95, ...и 106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог у овој правној ствари поднет је 30.10.2015. године, а вредност предмета овог поступка је 1.775.268,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења предлога, од 120,7606 динара за 1 евро, представља динарску противвредност испод 14.700,72 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору (поступку) који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић